

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 35.267/1/VR

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 7 april 2003 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2003", heeft op 10 april 2003 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat "het voorontwerp van decreet tegen 30 april bij het Vlaams Parlement moet ingediend worden".

Gelet op artikel 19 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991 ⁽¹⁾, naar luid waarvan ontwerpen tot aanpassing van de begroting in het parlement ingediend moeten worden uiterlijk op 30 april, kan die uiterst summiere motivering worden aanvaard.

*
* *

Gelet op de korte termijn die hem voor het uitbrengen van het advies is toebedeeld, beperkt de Raad van State, afdeling wetgeving, zich tot het maken van de volgende opmerkingen.

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Bij de adviesaanvraag zijn, behoudens het akkoord van de minister van begroting, geen stukken in verband met het vervullen van de voorafgaande vormvereisten gevoegd.

Principieel kunnen voorontwerpen van wet, decreet of ordonnantie en ontwerpen van reglementaire besluiten slechts met toepassing van artikel 3, § 1, van de

⁽¹⁾ Luidens artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten blijven de vigerende bepalingen inzake de rijkscomptabiliteit op de gemeenschappen en de gewesten van overeenkomstige toepassing in afwachting dat, conform artikel 50, § 2, van dezelfde bijzondere wet, een wet de algemene bepalingen zal omschrijven die van toepassing zullen zijn op de begroting en de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten.

gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd, dan nadat ze alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding hebben doorgemaakt - nadat met andere woorden omtrent de ontwerpteksten de voorgeschreven raadplegingen werden gehouden, de vereiste adviezen werden ingewonnen en de eventueel opgelegde akkoorden werden verkregen en nadat de stellers van de ontwerpen de gelegenheid hebben gehad, aan de hand van die consultaties, adviezen, enzovoort, eventueel hun teksten aan te passen, en nadat de bevoegde overheid zich over de definitieve ontwerpteksten heeft uitgesproken.

Er kan evenwel worden aanvaard dat met betrekking tot ontwerpen als het onderhavige, ingeval van verantwoorde spoed als bedoeld in artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, van de hiervoor vermelde regel wordt afgeweken, onder het uitdrukkelijke voorbehoud evenwel dat, indien het voldoen aan die vormvereisten aanleiding zou geven tot wijziging van de voorgelegde tekst, de gewijzigde bepalingen van het ontwerp voor een nieuw onderzoek aan de Raad van State behoren te worden voorgelegd.

Het is onder dat voorbehoud dat de Raad van State omtrent het voorliggende voorontwerp van decreet advies uitbrengt.

2. Wat specifiek het advies van de inspecteur van financiën betreft, moet worden opgemerkt dat bepaalde onderdelen van de ontworpen regeling niet aan dat advies werden onderworpen. Dat is het geval voor de artikelen van het ontwerp die pas nadat de technische besprekingen met betrekking tot de begrotingscontrole 2003 waren afgerond, tot stand zijn gekomen (zie bijvoorbeeld de artikelen 35 en 61). Het gegeven dat de desbetreffende bepalingen besproken werden in een interkabinettenwerkgroep, stelt uiteraard niet vrij van de verplichting om ook over die bepalingen het advies van de inspecteur van financiën in te winnen.

3. Tenzij de stellers van het ontwerp op grond van juridische argumenten - die de Raad van State, afdeling wetgeving, niet ziet - ervan zouden kunnen uitgaan dat de regeling die is opgenomen in artikel 33 (subsidiëring van projecten met betrekking tot het tweedecircuitwater) en in artikel 61 (compensatie voor heffingen in de sectoren textiel en

.../...

wasserijen), geen steunmaatregelen bevat, als bedoeld in artikel 87 van het E.G.-verdrag, dienen de ontworpen maatregelen, vooraleer ze tot uitvoering kunnen worden gebracht, te worden aangemeld bij de Europese Commissie, zoals artikel 88, lid 3, van het E.G.-verdrag het voorschrijft en dient deze procedure voor de Commissie tot een eindbeslissing te hebben geleid. Zolang dat niet is gebeurd kunnen betrokken artikelen van het ontwerp niet worden aangenomen.

4. Wat de bepalingen betreft van hoofdstuk XII, afdeling II, "Schenken van ondernemingen" (artikelen 54 en volgende), van het ontwerp, moet erop worden gewezen dat naar luid van artikel 10 van het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 ⁽²⁾ de federale Minister van Financiën "binnen de maand na de in artikel 9 (van het samenwerkingsakkoord) bedoelde notificatie ⁽³⁾ zijn bemerkingen over de technische uitvoerbaarheid van de voorgestelde wijzigingen aan de Gewestregering (meedeelt)". Zolang de betrokken termijn van een maand niet is verstreken en de in artikel 10 van het samenwerkingsakkoord bedoelde mededeling door de federale Minister van Financiën niet formeel is gebeurd, kan de ontworpen regeling, wat dat aspect ervan betreft, niet tot stand worden gebracht.

⁽²⁾ Samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de Federale Staat en de Gewesten betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting (B.S., 11 december 2002).

⁽³⁾ Het betreft de notificatie door de federale Minister van Financiën aan de Gewestregering van de ontvangst van het ontwerp en van het bijgevoegde dossier uiterlijk de eerstvolgende werkdag. Uit de aan de Raad van State, afdeling wetgeving, toegezonden documenten blijkt dat de Vlaamse Minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, de betrokken bepalingen van het ontwerp met een brief van 2 april 2003 heeft meegedeeld aan de federale Minister van Financiën en dat de federale Administratie van Fiscale Zaken op 4 april 2003 aan de eerstgenoemde minister een nota betreffende de technische uitvoerbaarheid van de desbetreffende bepalingen heeft laten geworden, er expliciet op wijzende dat "het (...) een officiële kennisgeving (is) die geschiedt onder voorbehoud van goedkeuring door de federale Minister van Financiën, overeenkomstig het bepaalde in artikel 10 van het vermelde samenwerkingsakkoord".

5. In de inleidende zin van een wijzigingsbepaling moet melding worden gemaakt van de wijzigingen die de tekst heeft ondergaan. In het ontwerp gebeurt dat in sommige artikelen, in andere niet.

Ook dienen wijzigingsbepalingen op een correcte manier aan te geven waar precies de wijzigingen worden aangebracht. Zo lijkt bijvoorbeeld de ontworpen bepaling onder artikel 26 van het ontwerp "artikel 77bis" te moeten zijn, en niet "artikel 77ter", en lijkt het in artikel 27 van het ontwerp om een nieuw "artikel 84decies" te moeten gaan in plaats van om een "artikel 84undecies".

Uiteraard moet erop worden gelet dat identieke bepalingen niet dubbel worden opgenomen in het ontwerp (zie de artikelen 22 en 23 van het ontwerp).

Tot slot moeten normatieve teksten met hun correcte opschrift worden vermeld. Zo verwijze men bijvoorbeeld in artikel 8 van het ontwerp naar "het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997", en in het ontworpen artikel 54 van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering naar het "decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieuovereenkomsten".

Deze paar voorbeelden van legistieke onvolkomenheden tonen aan dat de stellers van het ontwerp er goed aan doen om de tekst ervan vanuit die optiek aan een bijkomend nazicht te onderwerpen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk I - Algemeen

Artikel 1

Luidens artikel 1 regelt het ontworpen decreet "een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid".

De juridische bezwaren omtrent het regelen in eenzelfde decreet van gemeenschaps- en gewestaangelegenheden zijn het Vlaams Parlement genoegzaam bekend, zodat het overbodig is daarover verder uit te weiden.

Hoofdstuk II - Onderwijs

Artikel 12

1. Artikel 12 van het ontwerp verleent aan basisscholen de mogelijkheid om met ingang van 1 september 2003 scholengemeenschappen, zijnde samenwerkingsverbanden, te vormen. Deze regeling heeft een tijdelijk karakter en zou op 1 september 2005 aflopen. Vanaf die datum zouden de scholengemeenschappen worden geregeld door een nog in voorbereiding zijnde decreet "betreffende het landschap basisonderwijs".

Artikel 12 van het ontwerp verwijst naar de regeling die inzake tijdelijke projecten is opgenomen in hoofdstuk XI van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997. In dat hoofdstuk wordt de Vlaamse regering onder meer bevoegd gemaakt om de betrokken projecten te omschrijven, de tijdsduur ervan te bepalen en te bepalen onder welke voorwaarden scholen aan die projecten kunnen deelnemen. Tevens dient de regering te bepalen op welke wijze de extra lestijden, de extra uren en de extra middelen die aan de deelnemende scholen worden toegekend, moeten worden aangewend.

Artikel 12 van het ontwerp draagt de Vlaamse regering daarenboven uitdrukkelijk op om de voorwaarden vast te leggen waaraan een scholengemeenschap moet voldoen en om er de bevoegdheden van te bepalen. De Vlaamse regering wordt eveneens opgedragen om aan de scholengemeenschappen een puntenenveloppe toe te kennen ter ondersteuning van de werking ervan.

De verwijzing naar de regeling die is opgenomen in hoofdstuk XI van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 en de algemene bevoegdheidsdelegatie aan de Vlaamse regering die artikel 12 van het ontwerp bevat, komen erop neer dat de decreetgever de regeling inzake de scholengemeenschappen in haar essentie overlaat aan de Vlaamse regering. Het mogelijk maken en het stimuleren van de vorming van dergelijke

scholengemeenschappen en het bepalen van de voorwaarden waaraan deze moeten voldoen, vallen nochtans te beschouwen als een zaak van inrichting en subsidiëring van het onderwijs. Krachtens artikel 24, § 5, van de Grondwet, staat het aan de decreetgever zelf om minstens de essentiële regels vast te stellen betreffende de bevoegheden, de voorwaarden en de financiering van de beoogde scholengemeenschappen. Op die wijze wordt dan tevens mogelijk dat de decreetgever zelf bijvoorbeeld de vereiste proportionaliteit ⁽⁴⁾ waarborgt die ten grondslag dient te liggen aan de verdeling van de middelen, zoals omschreven in het ontworpen artikel 82bis, § 1ter, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 (artikel 15 van het ontwerp).

2. De regeling die artikel 12 van het ontwerp bevat op het vlak van de scholengemeenschappen in het basisonderwijs en de ermee samenhangende bepalingen (zie de artikelen 19 en 21 tot 26), alsmede sommige bepalingen betreffende de rechtspositie van het personeel (zie de artikelen 16 en 18), vertonen niet het budgettaire karakter en het verband met de begroting 2003 opdat hun opnemings in het om advies voorgelegde ontwerp van decreet kan worden gebillijkt. Beter werden die bepalingen opgenomen in een afzonderlijk ontwerp van decreet.

Gelet op het verband dat bestaat tussen de tijdelijke regeling van het ontwerp en de permanente regeling die inzake de organisatie van de scholengemeenschappen zal worden opgenomen in het reeds genoemde ontwerp van decreet "betreffende het landschap basisonderwijs", kan worden overwogen om de zo-even opgesomde artikelen uit het om advies voorgelegde ontwerp te lichten en deze te integreren in het ontwerp van decreet "betreffende het landschap basisonderwijs". In voorkomend geval zullen sommige van de onder 1 geformuleerde bezwaren betreffende het legaliteitsbeginsel ten gevolge van die integratie worden verholpen, in de mate dat het laatstgenoemde decreet zelf een meer uitgewerkte regeling inzake de scholengemeenschappen bevat.

⁽⁴⁾ Het stimuleren van de vorming van scholengemeenschappen mag de scholen die niet toetreden tot een scholengemeenschap niet onevenredig benadelen.

Hoofdstuk III - Leefmilieu

Artikel 33

In de memorie van toelichting wordt vermeld dat de bijkomende middelen die voor de in artikel 33 bedoelde projecten nodig zijn, gedeeltelijk zullen worden geput uit het verhogen van de grondwaterheffing in hoofde van ondernemingen die niet participeren aan die projecten, teneinde de waterprijs voor eenieder gelijk te maken.

De gemachtigde van de regering verklaarde dat die heffing het voorwerp zal uitmaken van latere regelgeving.

Artikel 34

Gelet op de in artikel 34 van het ontwerp vervatte afwijking van artikel 3, 2°, van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met afzonderlijk beheer, wordt een gedeelte van de ontvangsten verkregen door toepassing van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, aan dat fonds onttrokken. Dat gedeelte ("dotatie" genoemd) wordt bestemd voor bepaalde terugbetalingen en voor de betaling van moratoriuminteressen inzake twee heffingen.

Zulks is in strijd met artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit, dat, krachtens artikel 71, §1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, van overeenkomstige toepassing is op de gemeenschappen en de gewesten. Krachtens dat artikel 45 kan van het beginsel van de niet-affectatie van de ontvangsten, vervat in artikel 3 van de gecoördineerde wetten, slechts worden afgeweken door bij een "organieke wet" een begrotingsfonds op te richten en in die wet sommige op de middelenbegroting aangerekende ontvangsten te bestemmen voor uitgaven waarvan zij het voorwerp vaststelt.

Uit wat voorafgaat volgt dat artikel 34 dient te worden herwerkt.

Hoofdstuk IV - Landbouw

Artikel 36

De toevoeging "voorzover ze betrekking hebben op aangelegenheden die werden toegewezen aan het Vlaamse Gewest" aan de bepalingen vermeld onder artikel 36, §§ 2, 2°, en 6, bevestigen slechts een evidentie en kunnen derhalve vervallen.

Hoofdstuk V - Gezondheidsbeleid

Artikel 37

1. Het samenwerkingsakkoord waarmee zou worden ingestemd, heeft betrekking op de bestrijding van het tabaksgebruik en dit, zoals in de eerste overweging van de aanhef wordt aangegeven, "teneinde de volksgezondheid te beschermen".

Het strekt in het bijzonder tot de regeling van de samenwerking tussen de contracterende partijen om een aantal acties te ondernemen die worden opgesomd in artikel 1, § 2.

De verschillende contracterende partijen beschikken over bevoegdheden binnen de werkingssfeer van dat akkoord.

Bepaalde aspecten van de bestrijding van het tabaksgebruik vallen onder de bevoegdheden die artikel 5, § 1, I, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen opdraagt aan de gemeenschappen ofwel binnen het raam van het gezondheidsbeleid, ofwel als beleid betreffende de zorgenverstrekking⁽⁵⁾, ofwel binnen het raam van "de gezondheidsopvoeding, alsook de activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg"⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ Artikel 5, § 1, I, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

⁽⁶⁾ Artikel 5, § 1, I, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Binnen het toepassingsgebied van deze bevoegdheden valt aldus het ontwikkelen van "strategieën (...) die tot doel hebben het tabaksgebruik te verminderen zoals deze gericht op preventie en het stoppen met roken", zoals vermeld in artikel 1, § 2, eerste lid, vierde streepje, van het samenwerkingsakkoord.

De samenwerking van de Franse Gemeenschapscommissie en het Waalse Gewest in het kader van het akkoord wordt gerechtvaardigd door het gegeven dat deze overheden het merendeel van de bevoegdheden van de Franse Gemeenschap inzake het beleid betreffende de zorgenverstrekking uitoefenen ⁽⁷⁾.

De federale overheid harerzijds is eveneens bevoegd voor verschillende aangelegenheden die het bestrijden van tabaksgebruik mogelijk maken.

Dit is bijvoorbeeld het geval, volgens vaste rechtspraak van het Arbitragehof, met bepalingen die ertoe strekken de reclame voor tabaksproducten of de sponsoring van dergelijke producten te regelen met het doel de volksgezondheid te beschermen, welke aangelegenheid valt onder de bevoegdheid van de federale overheid inzake de regelgeving betreffende voedingswaren ⁽⁸⁾. Hieruit volgt dat acties die tot doel hebben te informeren over deze regelgeving, de inachtneming ervan te evalueren en controleren - welke acties worden vermeld in artikel 1, § 2, eerste lid, eerste en tweede streepje, van het samenwerkingsakkoord - behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid.

2. Artikel 5 van het samenwerkingsakkoord waarmee instemming zou worden verleend, bepaalt dat de federale overheid gedurende zes jaar elk jaar een bepaald bedrag ter beschikking stelt van de contracterende partijen om bij te dragen tot de verwezenlijking van acties ter bestrijding van het tabaksgebruik. Dezelfde bepaling stelt een verdeelsleutel vast met betrekking tot dit bedrag : 25 % is bestemd voor de federale Staat, de rest wordt verdeeld onder de andere contracterende partijen.

Zoals deze bepaling is geredigeerd, is ze niet aanvaardbaar.

⁽⁷⁾ Artikel 3, 6°, van de decreten van 19 en 22 juli 1993 tot toekenning van de uitoefening van sommige bevoegdheden van de Franse Gemeenschap aan het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie.

⁽⁸⁾ Arresten van het Arbitragehof nr. 6/92 van 5 februari 1992, nr. 7/93 van 27 januari 1993, nr. 17/93 van 4 maart 1993, nr. 102/99 van 30 september 1999, nr. 109/2000 van 31 oktober 2000 en nr. 36/2001 van 13 maart 2001.

In dit verband wordt eraan herinnerd dat de bevoegdheid van de federale Staat, de gemeenschappen of de gewesten om uitgaven te doen in het kader van hun overheidsbeleid of in de vorm van subsidies, afhankelijk is van de materiële bevoegdheid waartoe die geldmiddelen zijn bestemd, onder voorbehoud van eventuele uitzonderingen bepaald bij de Grondwet of de bijzondere wet. Een overheid kan geen financiële middelen besteden aan projecten waarvoor ze niet bevoegd is. Het feit dat een dergelijke besteding het voorwerp uitmaakt van een samenwerkingsakkoord, verandert hieraan in beginsel niets : een samenwerkingsakkoord mag immers niet tot gevolg hebben dat een onbevoegde overheid gemachtigd wordt om een beleid te financieren dat buiten haar bevoegdheid valt ⁽⁹⁾.

Voorts is overeenkomstig artikel 175, eerste lid, van de Grondwet een met een bijzondere meerderheid aangenomen wet vereist voor een regeling waarbij financiële middelen van de federale overheid overgeheveld worden naar de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap ⁽¹⁰⁾.

Voorzover het onderzochte samenwerkingsakkoord voorziet in de toekenning van financiële middelen van de federale overheid aan de deelgebieden die partij zijn bij het akkoord voor het uitvoeren van acties die tot de exclusieve bevoegdheid van die deelgebieden behoren, strookt het bijgevolg niet met de regels inzake de respectieve bevoegdheid van de federale overheid en de andere partijen bij het akkoord ⁽¹¹⁾.

Daarentegen staat niets eraan in de weg dat de partijen bij het akkoord, door het gezamenlijk uitoefenen van eigen bevoegdheden overeenkomstig artikel 92bis van de

⁽⁹⁾ Zie, onder meer, advies 32.371/VR van 23 oktober 2001 over een ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 22 maart 2002 houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 11 oktober 2001 tussen de federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende het meerjarig investeringsplan 2001-2012 van de N.M.B.S. (Gedr. St., Kamer, 2001-02, nr. 50-1463/1, (9), 10-11).

⁽¹⁰⁾ Alsook naar het Waals Gewest en naar de Franse Gemeenschapscommissie voorzover die bevoegdheden van de Franse Gemeenschap uitoefenen.

⁽¹¹⁾ Zie advies 32.123/3 van 30 oktober 2001 over een voorontwerp van wet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering en de financiering van de bodemsanering van tankstations (Gedr. St., Senaat, 2002-2003, nr. 1473/1, blz. 66)

bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, overeenkomen om een voorziening in het leven te roepen met de bedoeling, door een inbreng van middelen van zowel de federale Staat als de andere overheden, acties te financieren die onder die onderscheiden bevoegdheidsniveaus ressorteren ⁽¹²⁾. Concreet betekent dit dat niet alleen de Federale Staat de middelen moet leveren waarmee die acties kunnen worden gefinancierd, maar dat ook de andere overheden op passende wijze moeten bijdragen in de lasten van de samenwerking ⁽¹³⁾ in het verlengde van de bevoegdheden die ze met de andere partijen gezamenlijk willen regelen. Het beheer van die voorziening moet worden toevertrouwd aan een instantie waarin de onderscheiden partijen vertegenwoordigd zijn - zoals het comité voor de bestrijding van het tabaksgebruik, in de oprichting waarvan het onderzochte samenwerkingsakkoord voorziet.

⁽¹²⁾ In advies 30.782/VR, dat de afdeling Wetgeving van de Raad van State op 28 februari 2001 heeft gegeven over een ontwerp van koninklijk besluit tot bepaling van de doeleinden van openbaar nut waarvoor een deel van de winst van de Nationale Loterij wordt bestemd, heeft ze erop gewezen dat de federale Staat "een samenwerkingsakkoord zou kunnen sluiten met de deelgebieden om geldmiddelen samen te brengen met het oog op de financiering ofwel van afzonderlijke projecten waarvan de ene vallen onder de bevoegdheid van de federale Staat en de andere onder die van de deelgebieden, ofwel van gemeenschappelijke projecten waarvan bepaalde aspecten vallen onder de bevoegdheid van de federale Staat en andere onder die van de deelgebieden. Maar hij mag met zijn eigen middelen hoe dan ook geen projecten financieren in aangelegenheden die uitsluitend tot de bevoegdheid van de deelgebieden behoren." Zie eveneens, in een analoge zin, advies 31.341/VR, dat op 28 februari 2001 is gegeven over een ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 8 juli 2001 tot wijziging van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van de televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad (Gedr. St., Kamer, 2000-2001, nr. 50-774/10).

⁽¹³⁾ Die bijdrage behoeft niet noodzakelijk alleen de vorm van strikt financiële middelen aan te nemen; ze kan ook bestaan uit het ter beschikking stellen van personeelsleden, infrastructuur, enz., die geacht kunnen worden een bepaalde financiële waarde te vertegenwoordigen.

3. Volgens artikel 8 van het samenwerkingsakkoord worden de geschillen met betrekking tot de interpretatie of de uitvoering van het akkoord die tussen de contracterende partijen rijzen, beslecht door een rechtscollege als bedoeld in artikel 92bis, §§ 5 en 6, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Overeenkomstig het voormelde artikel 92bis, § 5, vierde en achtste lid, moet het samenwerkingsakkoord bepalen hoe de leden van dat comité, de voorzitter uitgezonderd, worden aangewezen en een regeling voor de werkingskosten van dat comité bevatten.

Artikel 38

Er wordt verwezen naar de opmerking bij artikel 37.

Hoofdstuk VIII - Economie

Artikel 44

Het in artikel 44 vermelde decreet van 31 maart 1993 werd opgeheven bij het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003 en is derhalve uit de rechtsorde verdwenen, zodat een verwijzing ernaar zinledig is.

Artikel 44 vermag derhalve niet het in de memorie van toelichting geschetste rechtsvacuüm te verhelpen.

Hoofdstuk XI - Rubiconfonds

Artikel 49

Krachtens artikel 49, 5°, van het ontwerp maakt "een eventuele dotatie ten laste van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap" deel uit van de middelen van het bij artikel 48 ervan opgerichte Rubiconfonds.

Die bepaling kan geen doorgang vinden nu artikel 45, §1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit, dat zoals reeds is opgemerkt op de gemeenschappen en de gewesten van overeenkomstige toepassing is, bepaalt dat de begrotingsfondsen niet kunnen worden gestijfd met kredieten van de algemene uitgavenbegroting.

Artikel 52

Ondervraagd door de auditeur-verslaggever over de draagwijdte van artikel 52 van het ontwerp, verklaarde de gemachtigde van de regering dat in dat artikel moet worden verwezen naar artikel 50 en niet naar artikel 28, en voorts dat concreet wordt beoogd initiatieven van lokale besturen te subsidiëren, wat in artikel 50 zou moeten worden gespecificeerd.

Hoofdstuk XII - Financiën

Artikel 53

Nu de federale overheid vooralsnog blijft instaan voor de dienst van de betrokken belasting en krachtens artikel 5, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 bevoegd is om daartoe de nodige procedureregels aan te nemen, staat het niet aan de decreetgever om terzake een opdracht toe te kennen aan de federale minister van financiën.

Hoofdstuk XIV - Compensatieheffingen voor sectoren textiel en wasserijen naar aanleiding van schrapping aftrekbaarheid heffingen in de vennootschapsbelasting

Artikel 61

Er wordt in de eerste plaats verwezen naar de algemene opmerkingen onder 3.

Daarnaast kan nog de volgende opmerking worden gemaakt.

In de memorie van toelichting wordt de in artikel 61 vervatte maatregel als volgt verantwoord :

"Op 11 december 2002 werd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers de hervorming van de vennootschapsbelasting definitief goedgekeurd. Deze hervorming heeft als gevolg dat de fiscale aftrekbaarheid van de milieuheffingen vanaf het aanslagjaar 2004 niet meer toegelaten is.

Een tweetal sectoren wordt door de niet-aftrekbaarheid van de eigenlijke gewestbelastingen zwaar financieel getroffen omwille van het feit dat zij enerzijds geconfronteerd worden met een hoge heffing ten opzichte van de belastbare grondslag en zij anderzijds in het kader van hun productieactiviteiten een hoog waterverbruik realiseren. Deze bedrijven zijn meestal ook kleinere bedrijven met een beperkt aantal - laaggeschoolde - werknemers die veelal hun heffing laten berekenen op basis van de forfaitaire berekeningsmethode en zodoende geconfronteerd worden met een hoge heffing op de waterverontreiniging. Deze sectoren zijn enerzijds de textielsector en anderzijds de wasserijen (met uitzondering van de wassalons).

Het voorliggend ontwerp tot wijziging van hoofdstuk III van de wet van 26 maart 1971 strekt ertoe voor deze sectoren een maatregel voor te stellen die op korte termijn en voor een beperkte periode de financieel nadelige gevolgen enigszins tempert.

Het is de bedoeling aan de bedrijven uit deze sectoren een transitieperiode aan te bieden die hen moet toelaten zich aan de nieuwe situatie aan te passen".

Vraag is evenwel of er geen andere sectoren bestaan die gelijkaardige kenmerken vertonen als de sectoren van de textiel of van de wasserijen.

In dat geval dienen die sectoren, gelet op het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie, eveneens onder het toepassingsgebied van de ontworpen regeling te worden gebracht.

Wat betreft artikel 37 waren de verenigde kamers samengesteld uit

Mevrouw M.-L. THOMAS, kamervoorzitter, voorzitter,

de Heren M. VAN DAMME, kamervoorzitter,

P. LIENARDY,
J. BAERT, staatsraden,
J. SMETS,
P. VANDERNOOT,

Mevrouwen A. BECKERS,
C. GIGOT, griffiers.

Het verslag werd uitgebracht door de HH. B. JADOT, eerste auditeur-afdelingshoofd en J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de HH. G. DE BLEECKERE, referendaris en Y. CHAUFFOUREAUX, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M.-L. THOMAS